

predominanța feminină a populației studentești din ASE.

Concluzii

Prin chestionarul aplicat, studenții ne-au furnizat un feed-back pozitiv la toate aspectele vizate, procentul răspunsurilor favorabile fiind cuprins între 75% și 97%. Considerăm, în urma acestor scoruri, că activitatea DEFS este orientată spre a veni în întâmpinarea nevoilor studenților, spre respectarea particularităților și preferințelor acestora.

Crearea și funcționarea Agenției Române pentru Asigurarea Calității în Învățământul Superior este forul care își propune să crească relevanța, eficacitatea și eficiența programelor de studii și a instituțiilor universitare.

Criteriile de evaluare, metodologiile și procedurile impuse de ARACIS implică nu numai un nivel rezonabil al infrastructurii, ci și creșterea performanței cadrelor didactice și a absolvenților.

Succesul absolvenților pe piața muncii, demonstrat de angajarea lor conform pregătirii atestate de diploma universitară, urmărirea și ținerea sub evidență a acestor date, este doar una din noile cerințe de calitate care stau în fața instituțiilor de învățământ superior din România.

Bibliografie

1. Drăgulănescu, N. – Motivații și obstacole ale asigurării calității în învățământul superior, www.frpc.ro, 2005.
2. Jansen, E., Bruisima, M. – Explaining Achievement in Higher education, Educational Research and Evolution, 11,3, pag. 235-253, 2005.
3. Quality and effectiveness in higher education – www.rug.nl / QEHE.

THE DOMAIN, THE COMPETENCES AND THE PROFESSIONAL TRAINING

Gloria RAȚĂ
Bogdan Constantin RAȚĂ
Dan Iulian ALEXE

“Vasile Alecsandri” University of Bacău,

Key words: competences, formare, profession

Abstract

The professional training, in physical education is about acquisitions regarding the cognitive, practical, emotional, social, moral, esthetic etc dimension. The cognitive dimension represents the support for the other acquisitions and regards mental processes like perception, representation, memory, reason, decision and problem solving, which influence the other dimensions of the human personality. In order to develop his/her human personality, in all its complexity, the human being must be motivated. Motivation as a „state that energizes the behavior and offers it a direction” (Atkinson & Hilgard, 2005, page 507), constitutes the desire manifested in a conscious manner that has special influences in professional training. As all of the nervous processes, motivation is formed based on the knowledge that determines the social, cultural, sportive etc aspiration. The process of forming the professional competences can be influenced by the motivations created in the consciousness of the subjects (students, master students, doctoral candidates etc.) following the knowledge and understanding of the training process. The student enlists in a faculty to acquire competences, of which he/she can dispose at the moment of starting an activity, whether it is educational, recovery, instructional, leadership etc. At a national and international level, the professional competences are formed through the accomplishment of the objectives that can assure training capacities of teaching-learning, of leading and monitoring, of behavior, evaluative through the disciplines comprised in the specific syllabus of the curriculum and training levels.

Theme presentation

The activity of professional training constitutes the central objective of the physical education faculties and sections in the whole country. The process of mastering the professional competences is a long one that necessitates knowledge, giving and professionalism from the trainers, and perseverance, hard work, curiosity and predispositions from the students. Establishing the competences of the students from the field of physical education and sports constitutes a priority of the specialists that should have been resolved.

We are tempted to emphasize more the general aspects of the professional training and less the ones that regard the internal construction of the trainer, of the person that is to undertake an educational process with future generations that will resist the social, cultural, artistic, sportive, moral etc. transformations, which will take place today, tomorrow, but also in the next 35-40 years.

The aim of the faculties is to educate specialists, which can be represented by:

- the physical education teacher– the one that teaches the child how to move, how to use his body and segments in a certain conjuncture;
- the coach – the one that initiates the athlete in the secrets of sportive performance of a sports branch;
- the sportive instructor - the one that trains the people who spend their leisure time trying to increase their effort capacity;
- the manager- the leader – the one that organizes and directs the activity of an institution, of a collective, of an athlete etc;
- the kinesitherapist – the one that recovers, or rebuilds the effort capacity of persons who suffered injuries or have a modification in the normal development;
- the referee – the one that monitors the development of the competition activities; etc.

We can mention that there are multiple possibilities of professional accomplishment for the persons who are specializing in our field.

What is the name of the field? *Why such a question?*

Because we train specialists in this field, and in the last five years we traveled through a period of uncertainty regarding the name of the domain, although we have been recognized as an independent domain, of Physical Education and Sports, in 2003. Thus, different names have appeared that try to express the essence of this activity:

- in 2004 - Physical Education and Sport;
- in 2005 - Physical Culture and Sport;
- in 2006 - Physical Education and Sport;
- in 2009 - Human Movement Sciences.

Being university teachers who train teachers and being that we do not have the right constancy and cannot succeed in adding other bricks to our domain, we note a small series of questions that might guide us: What does domain mean for us?; When are we going to succeed in naming this domain?; When will we be able to have a tradition of naming the domain?; What are the competences in this domain?. The answer to these questions could help us in our future development, in solving the other questions, which must not be neglected.

The domain represents a type of activity that has close characteristics and ends. Movement activities that have as objective the development of the human body in all its complexity are part of the physical education and sports domain.

Competence, as a notion is understood as being a „ fundamental characteristic of a person that can include a feature, a possibility of manifestation or action that can be acquired following training, in a multitude of forms. It is manifested through capacities and abilities and is specific to a domain occupation” (Gloria Rață, 2006, page 296). This does not exist except in presence of a situation determined through integrating the capacity of applying knowledge in situations of specific execution. Competence is seen in the capacity of producing a value in a profession, of adapting depending on the situation, in order to accomplish a role, a task, an objective.

Professional competences are formed during the instructive educational process, through the training stages in the teaching institutions. Forming these competences is the essence of our country’s physical education faculties and sections’ activity, because they represent a quality indicator that situates these institutions at a certain level on the international evaluation charts. The institutional evaluation regards also the component units, separately, because each unit (faculty, department, and chair) constitutes the basic cell in which are built competences and capacities for the directed profession.

Understanding and accepting the name of the domain, defining and knowing its competences, constitute a starting point in solving the answer to other questions that need a solution. We present only six questions (which we do not pretend to be the most important and the only ones) and we try to elaborate an answer, as sincere as possible.

1. To whom do we form these competences?

To the students who come to the faculty, not in any case to the ones that are selected for domain

specialization, because the faculty admission is mostly file-based.

2. What kind of competences?

a). Competences that depend on the students' predispositions, their education and hereditary aptitudes.

b). Competences that will assure the employment on a certain teaching level (grade school, middle school, high school, university), performance level (beginners, advanced, high performance), recovery level.

3. How many of the students are really trying to acquire competences?

A small part, the ones that are frequently coming to classes, seminars, practical activities, and have their professional career as priority.

4. How many of our graduates are employed in this field of activity?

Many of them, and a great number of the ones who, during the years of study, did not show any concern for acquiring competences.

5. How many of our graduates are "competent teachers"?

Some of them, the ones that have been and are continuously training themselves, the ones with predispositions.

6. Why don't we make only good teachers?

Because most of them come just to get a degree (a piece of paper) not to acquire competences.

By analyzing the answers to the previous questions, we ask ourselves another: "What would improve the professional training process?" There are multiple answers:

1. Well established competences, differentiated on stages of professional training, through the curricula;

What are the competences given by the curricula of the specializations through the 60 credits of the differential disciplines for specializations (physical and sportive education, sport and motor performance, kinesiotherapy and special movement)? *What* are these differentiated disciplines and what competences they form, if the kinesiotherapist can be a physical education teacher, the coach teacher can be a physical education teacher, and the physical education teacher can be neither a coach teacher, neither kinesiotherapist. The physical education teacher can work only as a teacher. Establishing the qualifications according to the sub-domain, training levels and study programs would represent a solution. Also, defining the qualifications in terms of competences and elaborating curricula that are capable of assuring the proper training of the specialists on sub-domains, constitutes a demand.

2. The promotion from license to master and then to doctorate, depending on the value of the acquired competences;

The student that follows the courses of the sportive physical education study program should follow a master's course in sportive physical education, thus succeeding in perfecting his/her studies.

3. Rules regarding the employment of graduates depending on the acquired competences and the studied disciplines;

Each person should work in the graduated specialization, because he/she is trained in special disciplines and has accumulated competences in the direction of the study programs.

4. The financial support of the study programs by the STATE, GOVERNMENT, and MINISTRY.

The quality of the educational instructive process depends on the financial source; the allocation of subvention on the equivalent student favors the universities with a large number of students and less the universities and faculties or study programs with a smaller number of students. The universities, faculties study programs with a small number of budgeted students have to admit a large number of students paying taxes, in order to assure their expenses.

5. Standardizing the taxes for the paying students at national level.

The students do not look for faculties with high taxes, but with low ones, there is no preoccupation and realization, amongst students regarding the value of competences, but only the value of the "License Degree" paper.

6. Standards of qualifications well clarified and differentiated.

Why „standards of qualifications well clarified and differentiated"? Because the physical education and sports graduate, motor performance graduate, and kinesiotherapy graduate can be a physical education

teacher following the competitions for that specific job.

7. Well-made curricula, based on training stages and study directions.

The problem is that the curricula, even if nationwide, they are conceived according to the standards of ARACIS (Romanian Agency for Quality Assurance in Higher Education), are today different, as discipline number of hours, and many times as contents taught inside the disciplines. So what are the competences formed in our faculties? Can they be formed the same competences in one discipline through the allocation of a different number of hours, in two or more faculties? If one discipline can have one hour of class and one of seminar in a faculty and 2 hours of class and 2 of seminar in other faculty can this discipline form the same competences?

New disciplines have appeared, that is true, but what are the competences that they form, for the study program and for the stage professional training. We have moved the emphasis from the practical-methodical instruction to the theoretical instruction, arriving to a 1/1 ratio, whereas our domain is practical, both as professional training, and activity. We are the physical education and sports domain, or maybe physical culture and sports, or why not the human movement sciences. If we do not define or domain, what are the competences? Do we produce the same competences for different domains? The naming of the domain in a suggestive, concise manner is imposed, but we should conceive it in such a way that it can be valid in 10-30 years. We think it would be most suitable the compatibilization of the name with the one used in Europe. We are not decided regarding the name of the domain, are there differences between the competences of the three domains?

It is imposed that, at a national level, competences on training stages, study programs and disciplines to be established, in concordance with the ones accepted internationally.

We think it is time to be mature and create, for we have forgotten for a long time „What is our purpose”? „What is the direction”?

Regarding the professional training resulted from the accumulation of information during the LMD training stages we can structure the competences in two large categories:

Competences specific to the domain

Competences specific to the training levels

The competences specific to the domain are competences with a general character and regard endowing the students with a series of skills and abilities that are characteristic to the **domain of education**. The strategy of professional training regards the development of general competences that will endow the graduates with a series of skills, which, together, represent the personality of the specialist in charge of a certain activity. Emphasizing the fact that the current domain called „physical education and sports” has the great advantage to create specialists with multiple possibilities of employment it is easy to understand why we approach the problem of forming general and specific professional competences.

The competences specific to the training levels are divided in:

Competences specific to study programs;

Competences specific to study disciplines.

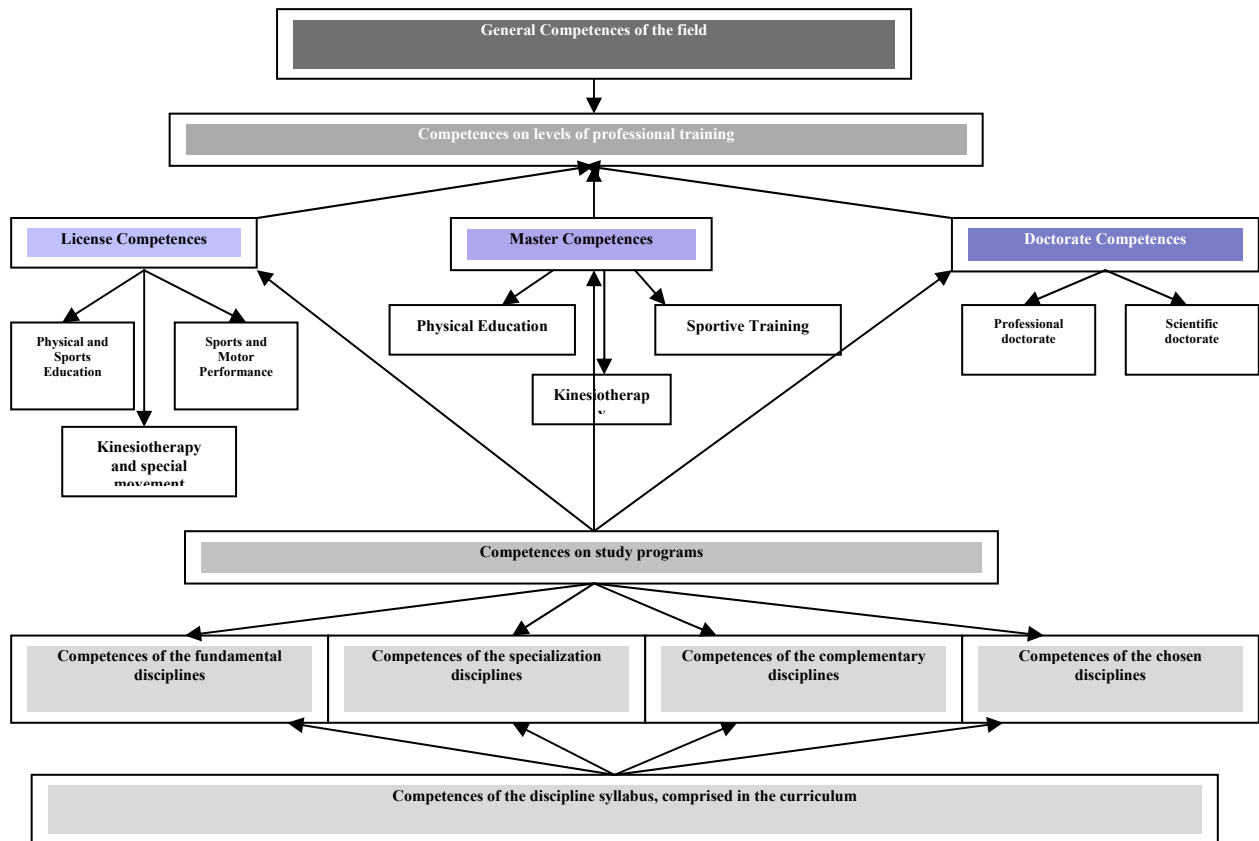
The competences specific to study programs are divided in competences for training stage I, also called license stage, for stage II, also called master’s stage, and stage III, called the doctoral stage. The competences that are specific to the study programs are obtained by following the curriculum of each discipline.

Competences specific to the license stage are obtained throughout the 3 years of study and are structured in conceptual, praxiological and sociological. For the physical and sportive education domain, they represent the capacities and abilities acquired during classes, seminars, practical activities and reflect the degree of active participation of the student at the professional training didactic program.

Competences specific to the master’s stage are obtained during two years of professional training activity and are structured in general and specific to the syllabus. They are represented by capacities and abilities acquired through the curriculum.

Competences specific to the doctorate stage are obtained throughout 3 years of research and deep studies. They are represented by capacities and abilities acquired through the curriculum and through research programs.

Competences specific to the study disciplines. Through what we form these competences? The answer is simple, through the disciplines comprised in the curriculum.

DOMENIUL, COMPETENȚELE ȘI FORMAREA PROFESIONALĂ

Gloria RAȚĂ
Bogdan Constantin RAȚĂ
Dan Iulian ALEXE

Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău, FȘMSS

Cuvinte cheie: competențe, formare, profesie

Abstract

Formarea profesională, în educație fizică vizează achiziții privind dimensiunea cognitivă, practică, emoțională, socială, morală, estetică etc. Dimensiunea cognitivă, reprezintă suportul celorlalte achiziții și vizează procese mentale ca percepția, reprezentarea, memoria, raționamentul, decizia și rezolvarea de probleme, care influențează celelalte dimensiuni ale personalității umane. Pentru a-și dezvolta personalitatea umană, în toată complexitatea ei omul trebuie să fie motivat. Motivația ca „stare care energizează comportamentul și îi oferă o direcție” (Atkinson & Hilgard, 2005, pag. 507), constituie dorința manifestată în mod conștient ce are influențe deosebite în formarea profesională. Ca toate procesele nervoase, motivația se formează având la bază cunoașterea ce determină aspirația socială, culturală, sportivă etc. Procesul de formare a competențelor profesionale poate fi influențat de motivațiile create în conștiința subiecților (aspiranților, studenților, masteranzilor, doctoranzilor etc.) în urma cunoașterii și înțelegerii procesului de formare. Studentul vine la facultate pentru a achiziționa competențe, de care să dispună în momentul încadrării într-o activitate fie ea educativă, de refacere, de instrucție, de conducere etc. La nivel național și internațional, competențele profesionale se formează prin realizarea obiectivelor ce pot asigura capacități formative de predare-învățare, de conducere și monitorizare, de comportament, evaluative prin intermediul disciplinelor cuprinse în planurile de învățământ specifice programelor de studiu și nivelurilor de pregătire.

Prezentarea problematicii

Activitatea de formare profesională constituie obiectivul central al facultăților și secțiilor de educație

fizică din toată țara. Procesul de desăvârșire a competențelor profesionale este un proces de lungă durată ce necesită cunoaștere, dăruire și profesionalism din partea formatorilor, perseverență, muncă, curiozitate și predispoziții din partea aspiranților. Stabilirea competențelor absolvenților din domeniul educație fizică și sport constituie o prioritate a specialiștilor, ce trebuia de mult rezolvată.

Suntem tentați să dăm importanță aspectelor generale ale formării profesionale și mai puțin aspectelor ce vizează construcția internă a formatorului, a persoanei care urmează să desfășoare un proces educativ cu generații viitoare, care să facă față transformărilor sociale, culturale, artistice, sportive, morale etc., ce vor avea loc azi, mâine, dar și în următorii 35-40 de ani.

Menirea facultăților este cea de a forma specialiști ce pot fi reprezentați de:

- profesorul de educație fizică – cel care învață copilul cum să se miște, cum să-și folosească corpul și segmentele lui într-o anumită conjunctură;
- antrenorul – cel care inițiază sportivul în tainele performanței sportive într-o ramură de sport;
- instructorul sportiv – cel care desfășoară activitate cu cei care își petrec timpul liber în scopul creșterii capacității de efort;
- managerul- conducătorul – cel care organizează și dirijează activitatea unei instituții, unui colectiv, a unui sportiv, a unui sector de activitate;
- kinetoterapeutul – cel care recuperează, sau reface capacitatea de efort a persoanelor ce au suferit un traumatism sau a celor care au o modificare a dezvoltării normale;
- arbitru – cel care monitorizează desfășurarea activităților competiționale; etc.

Putem menționa că există posibilități multiple de realizare profesională a persoanelor ce se specializează în domeniul nostru.

Care este denumirea domeniului? ***De ce o astfel de întrebare?***

Pentru că formăm specialiști în domeniu, iar în ultimii 5 ani am parcurs o perioadă de incertitudine privind denumirea domeniului, cu toate că am fost recunoscuți ca domeniu de sine stătător Educație fizică și sport în 2003. Astfel au apărut denumiri ale domeniului ce încearcă să exprime esența activității:

- în 2004 - Educație fizică și sport;
- în 2005 - Cultură fizică și sport;
- în 2006 - Educație fizică și sport;
- în 2009 - Științele motricității umane.

Fiind cadre didactice universitare care formează cadre didactice și întrucât nu avem statornicia necesară și nu reușim să adăugăm celelalte cărămizi la domeniul nostru, consemnăm o serie mică de întrebări ce ne/ar putea ghida: Ce înseamnă pentru noi domeniu?; Când reușim să denumim acest domeniu?; Când vom putea să avem o tradiție a denumirii domeniului?; Care sunt competențele domeniului?. Răspunsul stabil la aceste întrebări ne-ar putea ajuta în evoluția noastră viitoare, în rezolvarea celorlalte întrebări, ce nu trebuie neglijate.

Domeniul reprezintă o sferă de activitate ce are caracteristici și finalități apropiate. Activitățile de mișcare ce au drept obiectiv dezvoltarea organismului uman în toată complexitatea lui, fac parte din domeniul educație fizică și sport.

Competența, ca noțiune este înțeleasă ca fiind o „caracteristică fundamentală a unei persoane care poate include o trăsătură, o posibilitate de manifestare sau de acțiune ce se poate dobândi în urma calificării, într-o multitudine de forme. Se manifestă prin capacități și abilități și este specifică ocupației, dintr-un domeniu” (Gloria Rață, 2006, pag. 296). Aceasta nu există decât în prezența unei situații determinate prin integrarea capacității de a aplica cunoștințe în situații de execuție specifică. Competența se concretizează în capacitatea de a produce o valoare într-o profesie, de a se adapta în funcție de situație pentru a duce la bun sfârșit un rol, o cerință, un obiectiv.

Competențele profesionale se formează în procesul instructiv educativ prin parcurgerea stadiilor de pregătire în instituțiile de învățământ. Formarea acestora este esența activității facultăților și secțiilor de educație fizică din țara noastră întrucât ele reprezintă un indicator de calitate care situează instituțiile de învățământ la o anumită cotație pe treptele de evaluare instituțională. Evaluarea instituțională vizează și unitățile componente în mod separat, întrucât fiecare unitate (facultate, departament, catedră) constituie celula de bază în care se construiesc competențe și capacități profesiei direcționate.

Înțelegerea și acceptarea denumirii domeniului, definitivarea și cunoașterea competențelor acestuia, constituie un punct de plecare în rezolvarea răspunsului la alte întrebări ce se doresc rezolvate. Prezentăm doar 6 întrebări (ce nu avem pretenția că sunt cele mai importante și singurele) și încercăm să elaborăm un răspuns cât se poate de sincer.

1. „Cui formăm competențe?”

Studentilor ce vin la facultate, nicidecum celor selecționați pentru a se specializa în domeniu, întrucât admiterea este în marea majoritate pe bază de dosar.

2. Ce fel de competențe ?

a). Competențe ce depind de predispozițiile studenților, deci de înzestrarea lor ereditară și de educație.

b). Competențe care să asigure încadrarea profesională pe o anumită treaptă de învățământ (primar, gimnazial, liceal, superior), de performanță (începători, avansați, de mare performanță), de recuperare.

3. Câți din cei care vin la facultate se străduiesc să achiziționeze competențe?

O parte mică din cei înmatriculați, cei care frecventează cursurile, seminariile și lucrările practice și au ca prioritate cariera profesională.

4. Câți dintre absolvenții noștri se încadrează în domeniu?

Mulți, și foarte mulți din cei care pe parcursul studiilor nu i-a preocupat achiziționarea de competențe.

5. Câți dintre absolvenții noștri sunt „profesori competenți”?

O parte din ei, și anume cei ce s-au pregătit și se pregătesc temeinic, cei care au predispoziții.

6. De ce, nu facem doar profesori buni?

Întrucât marea majoritate a aspiranților vin la facultate pentru o diplomă de licențiat (hârtie), nu pentru a acumula competențe.

Analizând răspunsurile la întrebările anterioare ne punem o altă întrebare „Ce ar îmbunătăți procesul de formare profesională? . Există mai multe răspunsuri:

1. Competențele bine stabilite, diferențiat pe stadii de formare profesională, prin planuri de învățământ;

Care sunt competențele date de planurile de învățământ a specializărilor prin cele 60 de credite acordate disciplinelor diferențiale pentru specializări (educație fizică și sportivă, sport și performanță motrică, kinetoterapie și motricitate specială)? **Care** sunt aceste discipline diferențiate și ce competențe formează dacă kinoterapeutul poate fi profesor de educație fizică, profesorul antrenor poate fi profesor de educație fizică, profesorul de educație fizică nu poate fi nici profesor antrenor nici kinoterapeut. Profesorul de educație fizică nu se poate încadra decât ca profesor. Stabilirea calificărilor în funcție de subdomeniu, niveluri de pregătire și programe de studii ar reprezenta o soluție. De asemenea definirea calificărilor în termeni de competențe și elaborarea curriculumelor capabile să asigure formarea specialiștilor pe subdomenii constituie o cerință.

2. Promovarea de la licență la masterat și apoi la doctorat în funcție de valoarea competențelor achiziționate;

Studentul care urmează cursurile programului de studiu de educație fizică sportivă să urmeze direcția de masterat de educație fizică sportivă, astfel reușește să-și aprofundeze studiile.

3. Reglementări privind angajarea absolvenților în funcție de competențele achiziționate și programele de studiu parcurse;

Fiecare să se încadreze pe specializarea pe care a urmat-o, întrucât s-a pregătit prin discipline speciale și a acumulat competențe în direcția programelor de studiu.

4. Asigurarea financiară a derulării programelor de studiu de către STAT, GUVERN, MINISTER.

Calitatea procesului instructiv educativ depinde de sursa financiară, alocarea subvenției pe student echivalent favorizează universitățile cu număr mare de studenți, și mai puțin universitățile și facultățile sau programele de studiu cu număr mic de studenți. Universitățile, facultățile, programele de studiu cu număr mic de studenți bugetați, sunt nevoite să admită un număr mare de studenți cu taxă, pentru a-și putea asigura cheltuielile.

5. Uniformizarea taxelor la nivel național pentru studenții cu taxă.

Studenții nu caută facultăți cu taxe mari ci facultăți cu taxe mici, nu există o preocupare și conștientizare , în rândul studenților privind valoarea competențelor ci doar valoarea hârtiei, „Diplomă de licență”

6. Standarde de calificări bine precizate și diferențiate.

De ce, „standarde de calificări bine precizate și diferențiate”?, întrucât absolventul de educație fizică

și sportivă, cel de sport și performanță motrică și cel de kinetoterapie poate să fie profesor de educație fizică, în urma concursului de ocuparea posturilor.

7. Planuri de învățământ bine întocmite conform stadiilor de pregătire și direcțiilor de studiu.

Problema este că planurile de învățământ, chiar dacă, în toată țara sunt concepute conform standardelor ARACIS, sunt la ora actuală diferite ca număr de ore, ca discipline, ca număr de ore pe discipline, și de multe ori ca și conținuturi abordate în interiorul disciplinelor. Deci care sunt competențele formate de facultățile noastre ? Pot fi formate aceleași competențe la o disciplină prin alocarea unui număr diferit de ore, în două sau mai multe facultăți?. O disciplină poate avea 1 oră de curs și una de seminar într-o facultate și 2 ore de curs și 2 de seminar în altă facultate, poate această disciplină să formeze aceleași competențe?.

Au apărut discipline noi, corect, dar care sunt competențele pe care le formează, pentru programul de studiu și pentru stadiul pregătirii profesionale acestea. Am mutat accentul de pe instruirea practico-metodică pe instruirea teoretică, ajungând la un raport 1/1, ori domeniul nostru este practic ca și formare profesională și ca activitate. Suntem domeniul educație fizică și sport sau poate cultură fizică și sport sau de ce nu științele motricității umane. Păi dacă nu ne definim odată domeniul care sunt competențele ?. Producem aceleași competențe pentru domenii diferite?. Denumirea domeniului într-un mod sugestiv concis se impune, dar să-l gândim să fie valabil și peste 10-30 ani. Compatibilizarea denumirii cu cea din Europa cred că ar fi cea mai potrivită. Suntem nehotărâți în ceea ce privește denumirea domeniului, există diferențe între competențele celor trei domenii?

Se impune ca la nivel național să fie stabilite competențe pe stadii de pregătire, pe programe de studii, și pe discipline, care să concorde cu cele de pe plan internațional.

Cred că este cazul să ne maturizăm și să creem, că de foarte mult timp am uitat „Care ne este menire”?, „Care este direcția”?.

În ceea ce privește pregătirea profesională, rezultată din acumularea informațiilor în stadiile de pregătire LMD, putem structura competențele în două mari categorii:

Competențe specifice domeniului

Competențe specifice nivelurilor de pregătire

Competențele specifice domeniului sunt competențe ce au caracter general și vizează înzestrarea aspiranților cu o serie de capacități și abilități care să-i facă capabili să desfășoare activități caracteristice **domeniului educației**. Strategia formării profesionale urmărește realizarea competențelor generale care să înzestreze absolvenții cu o serie de capacități care împreună reprezintă personalitatea specialistului ce se ocupă de o anumită activitate. Subliniind faptul că domeniul actual denumit „educație fizică și sport” are marele avantaj de a crea specialiști cu multe posibilități de încadrare, este ușor de înțeles de ce se pune problema formării competențelor profesionale de tip general și specific.

Competențele specifice nivelurilor de pregătire se împart în:

Competențe specifice programelor de studiu;

Competențe specifice disciplinelor de studiu.

Competențe specifice programelor de studiu se împart în competențe pentru stadiul I de pregătire denumit și stadiu de licență, pentru stadiul II de pregătire denumit stadiu de masterat și stadiul III denumit stadiu doctoral. Competențele specifice programelor de studiu se obțin în urma parcurgerii programei analitice a fiecărei discipline în parte

Competențele specifice stadiului de licență se obțin pe parcursul celor 3 ani de studiu și se structurează în conceptuale și praxiologice și sociologice. Pentru domeniul educație fizică și sportivă ele se concretizează capacități și abilități achiziționate la cursuri, lucrări practice, seminarii, activități de practică și reflectă gradul de participare activă a studentului la programul didactic de formare profesională.

Competențele specifice stadiului de masterat se obțin pe parcursul a doi ani de activitate de pregătire profesională și se structurează în generale și specifice programelor de studiu. Ele sunt reprezentate capacități și abilități achiziționate prin parcurgerea disciplinelor de învățământ.

Competențele specifice stadiului de doctorat se obțin pe parcursul a trei ani de activitate de aprofundare profesională și de cercetare. Ele sunt reprezentate capacități și abilități achiziționate prin parcurgerea disciplinelor de învățământ și prin derularea programelor de cercetare.

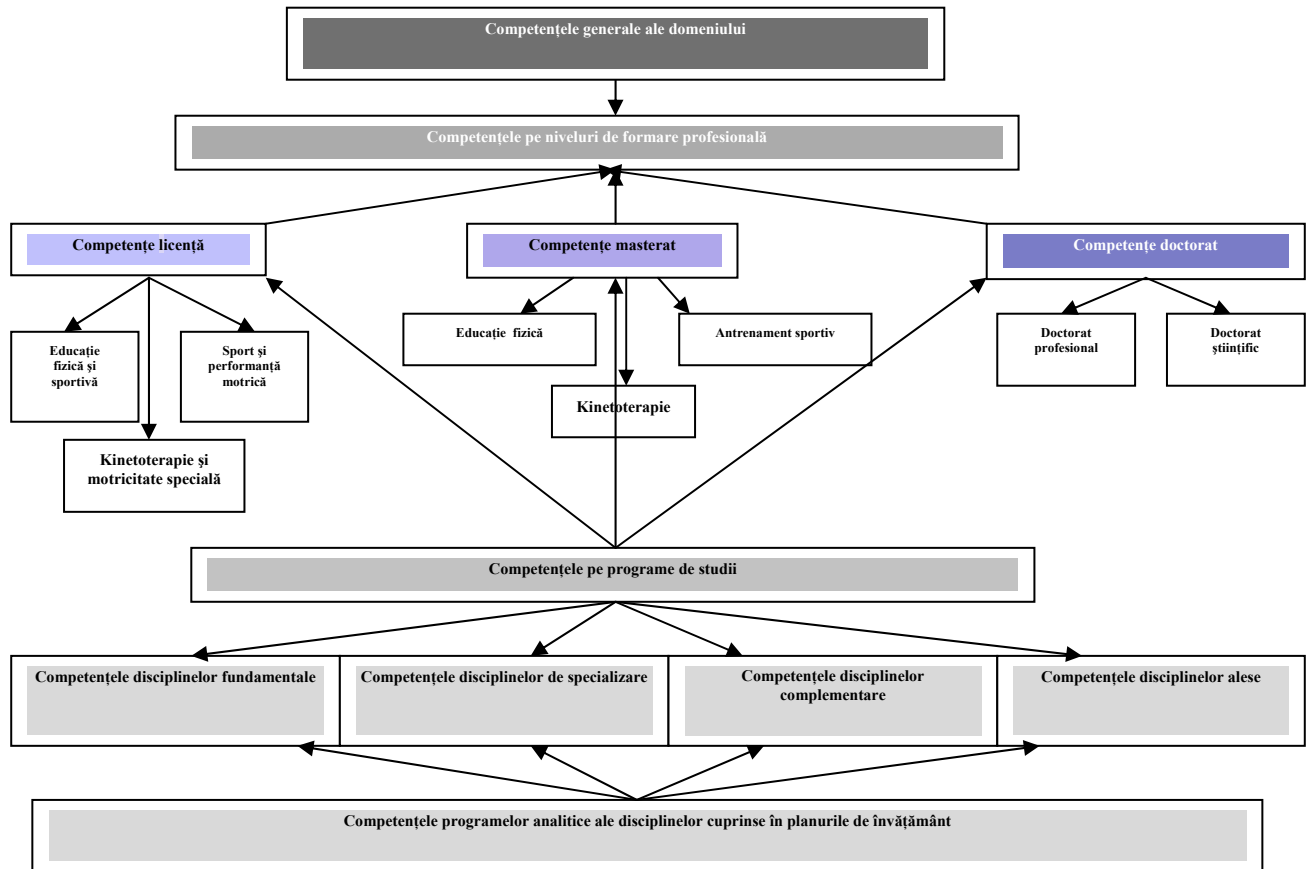
Competențe specifice disciplinelor de studiu. Prin ce formăm competențele? Răspunsul este simplu, prin disciplinele cuprinse în planul de învățământ.

Bibliografie

1. RAȚĂ Gloria, RAȚĂ Bogdan, DOBRESCU Tatiana, *Competențele și capacitățile în domeniul*

cultură fizică și sport, Modele teoretice aplicative ale științelor de fundamentare a domeniului , CȘSR- București, Conferința Științifică Internațională, 25 oct. 2006, Ediția XV-, ISSN 1842-4678, pp 349, București 2006.

WINTER SPORTS DEVELOPMENT TRENDS STUDY ON A NATIONAL AND INTERNATIONAL PLAN

Daniel ROȘU
University of Pitești, F.E.F.S.

Key words: winter sports, skiing, trends, infrastructure, development, slope

Abstract

The accelerated pace of development of major world economies, the technological progress, the behavior and demands of a bigger and bigger mass of people, but also the worrying effects of global warming, generates international development trends in the area for winter sports and related industries, that need to be understood and undertaken by Romania in order to remain on the world map of engaging in such activities.

The current level of global development of tourism, of industries and services in the area of winter recreational activities is very high.

At this point, Romania should show more clairvoyance and realism in promoting the winter tourism policies.

Introduction

Romania is a country with a notable tradition in practicing winter sports ever since the first forms of their organizing, at the beginning of the XX th century. Thus, our country can be proud of the fact that since